

ĐÓN CHÚA GIÁNG SINH



Bài thánh ca quen thuộc vào mùa cuối năm phụng vụ vang lên trong nhà thờ không réo rắt hơn, cũng không hay hơn bình thường nhưng lại có thể rung động lòng người, khiến ta chìm sâu trong cảm xúc. Bởi vì trong một hoàn cảnh, một tâm trạng nào đó được một tác động xảy đến trùng hợp thì thường làm cái cảm xúc ấy tăng lên gấp nhiều lần.

*Từ trần gian con ngược trông lên Chúa ơi!
... Xin mưa xuống trần gian Đấng Cứu Tinh.
... Xin ban xuống đời Con Chúa Chí Linh.
Nói lại tình thương thế gian nước trời. –(Hoàng Vũ)*

Lịch phụng vụ của giáo hội Công Giáo đang đi vào Mùa Vọng đón Chúa Giáng Sinh. Vọng là mong, trông đợi, khao khát... bắt nguồn từ nỗi đau thương, đàn áp, bất công, khóc than, bất nhẫn. Nhưng vọng cũng là hy vọng, là đón chờ bình minh sau đêm dài, một cứu chuộc, một đổi đời...

Ca đoàn cộng đoàn Mỹ nhà thờ chúng tôi cũng có những bài xem ra rất đánh động:

*The Lord hears the cry of the poor. Blessed be the Lord.
Let the lowly hear and be glad. The Lord listens to their pleas
and to hearts broken, He is near...
His praise ever in my mouth... Let my soul glory in the Lord,
for he hears the cry of the poor. –(John Foley)*

*(Thiên Chúa nghe người cùng khổ kêu cầu.
Chúa lắng nghe kẻ thấp hèn và tan nát cõi lòng van nài.
Chúa ghé đến lắng nghe tiếng họ khóc than...
Miệng tôi sẽ chúc tụng Chúa, và hồn tôi ngợi ca danh Ngài)*

Vì Chúa lắng nghe người cùng khổ kêu cầu.)

Người tín hữu Ki-tô giáo trong dòng lịch sử bốn ngàn năm Cựu Ước và hai ngàn năm Tân Ước tin rằng họ được tạo dựng theo một chương trình. Con người và tập thể nhân loại được tạo dựng do tình yêu của Đấng Tạo Hoá. Ngài dựng nên con người giống hình ảnh Ngài, ban cho con người trí thông minh và quyền tự do để cộng tác với Ngài cai quản vũ trụ và chung phần hạnh phúc với Ngài.

Rất tiếc, con người nguyên tổ đã dùng quyền tự do của mình để bất tuân lệnh của Thiên Chúa nên tự chuốc lấy hình phạt cho mình, trong đó có nguồn sự dữ và đau khổ. Cuộc sống con người từ đó chứa đầy mồ hôi và nước mắt, hận thù, dối gian, xảo trá, chiến tranh, và chết chóc. Cùng trong một gia đình nhân loại mà người coi người như kẻ thù ở mọi cấp độ.

Tuy nhiên tình Thiên Chúa yêu thương nhân loại không đầu hàng sự sa ngã của con người. Thiên Chúa hứa sai Con của Ngài xuống thế để chuộc tội và mang con người về với Chúa Cha. Trong suốt chiều dài nhiều ngàn năm lịch sử cổ đại và hiện đại, Thiên Chúa gọi các ngôn sứ vào cuộc sống bôn ba, lưu đầy của con dân Thiên Chúa để nhắc nhở họ về giao ước cứu rỗi, và sự cộng tác của họ.

Thiên Chúa đã dùng miệng Isaia – một trong nhiều ngôn sứ – để nói lên nỗi lòng của Thiên Chúa muốn bày tỏ với dân của Ngài. Tình yêu thương của Ngài đã bị phản bội như thế nào.

“Trời hãy nghe đây, đất lắng tai nào, vì Đức Chúa phán: Ta đã nuôi nấng đàn con, cho chúng nên khôn lớn, nhưng chúng đã phản nghịch Ta.” (Isaia 1:2)

“Khôn thay dân tộc phạm tội, dân chống chát gian ác, lũ con hư hỏng! Chúng đã bỏ Đức Chúa, đã khinh Đức Thánh của Israel, mà quay lưng đi.” (Isaia 1:4)

“Các thủ lãnh của chúng là những kẻ phản nghịch, đồng lõa cùng trộm cướp. Tất cả bọn chúng đều thích ăn hối lộ, và chạy theo quà cáp. Chúng không phân xử công minh cho cô nhi, cũng chẳng quan tâm đến quyền lợi quả phụ.” (Isaia 1:23)

Người cha sinh con, tạo dựng nên con, yêu thương nó, ban cho nó món quà quý nhất của mình là sự tự do, thông minh, quyền thừa kế tạo dựng và cai quản thì một ngày kia nó dùng chính những của gia bảo ấy để phản lại cha của mình. Người Cha rất buồn nhưng vẫn thương con. Nhìn con yêu của mình tự rước lấy hình phạt cho nó và dòng dõi nó Ngài không thể làm ngơ. Ngài hoạch định một chương trình của tình yêu để mang đàn con về lại Nhà Cha.

Thấy con người sau tội bất tuân càng ngày càng chìm trong tội ác, càng xa rời ý định của Thiên Chúa, Ngài kêu gọi sám hối:

“Hãy rửa cho sạch, tẩy cho hết, và vứt bỏ tội ác của các ngươi cho khỏi chương mắt Ta. Đừng làm điều ác nữa. Hãy tập làm điều thiện, tìm kiếm lẽ công bằng, sửa phạt người áp bức, xử công minh cho cô nhi, biện hộ cho quả phụ.” (Isaia 1:16–17)

Trong giận dữ vì lẽ công chính Thiên Chúa biểu lộ tình thương. Trong hình phạt Ngài hé lộ tha thứ.

“Đức Chúa phán: Hãy đến đây, ta cùng nhau phân giải! Tội các ngươi, dầu có đỏ như son, cũng ra trắng như tuyết; có thẫm tựa vải điều, cũng hóa trắng như bông.” (Isaia 1:18)

“Nếu các ngươi chịu nghe lời Ta, các ngươi sẽ được hưởng dùng hoa màu trong xứ. Còn nếu các ngươi từ chối mà phản nghịch, các ngươi sẽ phải ăn grom ăn giáo.” (Isaia 1:19–20)

Isaia là một trong các ngôn sứ tiêu biểu loan báo trong thời Cựu Ước cách khoảng sáu trăm năm trước khi Con Thiên Chúa sinh ra trong thời Tân Ước. Ta hãy nghe vị ngôn sứ cuối cùng thời Cựu Ước là Gioan Tiễn Hô từ trong sa mạc loan báo – vào năm thứ mười lăm triều hoàng đế Ti-bê-ri-ô Caesar – rằng:

“Hãy dọn đường của Chúa. Mọi thung lũng phải lấp cho đầy, mọi núi đồi phải bạt xuống; khúc quanh co phải uốn cho ngay, đường lối lồi lõm phải san cho phẳng: Và mọi xác phàm sẽ nhìn thấy Ôn Cứu Độ của Thiên Chúa.” (Luca 3:4–6)

Và đây là viễn cảnh theo một nghĩa nào đó của ngày con người biết đón nhận ơn cứu độ:

“Ngày ấy sói sống chung với chiên; beo nằm chung với dê; bò con ở chung với sư tử; con nít sẽ dẫn dắt chúng... Trẻ con còn măng sữa sẽ vui đùa kẻ hang rắn. Các thú dữ không làm hại ai, không giết chết người nào khắp núi thánh của Ta. Bởi vì thế gian sẽ đầy đầy sự hiểu biết Đức Chúa như nước tràn đầy đại dương.” (Isaia 11:9–10)

Thế giới theo dòng lịch sử, chiến tranh rồi hoà bình, an cư lạc nghiệp, phát triển, rồi lại chiến tranh. Chiến tranh nóng, chiến tranh lạnh, chiến tranh ý thức hệ, chiến tranh kinh tế, kỹ thuật, vi trùng đại dịch... Ngày “công chính và nền hòa bình viên mãn” thoát hiện và thoát biến như ngày nắng ngày mưa, như mây đen và mặt trời, như lòng con người đổi trắng thay đen.

Sấm ngôn của nhiều ngàn năm trước tưởng như của ngày hôm nay ở thế kỷ 21:

– Ngày xưa: Chúng đã bỏ Đức Chúa, đã khinh Đức Thánh của Israel, mà quay lưng đi.

Hôm nay: Chúng chặt đầu thánh tượng, phạm giới răn Chúa mà vẫn “rước Chúa” như thách thức.

– *Ngày xưa*: Các thủ lãnh của chúng là những kẻ phản nghịch, đồng lõa cùng trộm cướp.

Hôm nay: Một tổng thống đem một tỷ mỹ kim tiền mặt cho quốc gia thù địch bảo trợ khủng bố, và cũng là quốc gia đối thủ vũ khí hạt nhân hàng đầu. Một tiểu bang vừa bị khai ra kế hoạch gian lận tiền công quỹ chuyển ra nước ngoài tám tỷ mỹ kim, có thể đây mới là phần nổi của tảng băng chìm liên quan tới nhiều tiểu bang khác.

– *Ngày xưa*: Tất cả bọn chúng đều thích ăn hối lộ, và chạy theo quà cáp.

Hôm nay: Phó tổng thống và con trai cùng gia đình ăn hối lộ ở cấp quốc gia, lãnh tiền hối lộ như lãnh lương tháng.

– *Ngày xưa*: Chúng không phân xử công minh cho cô nhi, cũng chẳng quan tâm đến quyền lợi quả phụ.

Hôm nay: Cả ngàn người bị tù đầy không được xét xử chỉ vì biểu tình ôn hoà bày tỏ chính kiến, có người tự vẫn vì phần uất.

– *Ngày xưa*: Ngôn sứ Gioan Tẩy Giả kêu gọi “thung lũng phải lấp cho đầy, mọi núi đồi phải hạ xuống; khúc quanh co phải uốn cho ngay, đường lồi lõm phải san cho phẳng...”

Hôm nay: Vị tổng thống yêu nước kêu gọi tát cạn đầm lầy, phơi trần bày thủy quái dưới ánh sáng công lý.

– *Ngày xưa*: Ngôn sứ bị chém đầu trước bá quan văn võ miệng im như thóc ngậm.

Hôm nay: Vị tổng thống yêu nước bị ám sát hụt ba lần, bị mưu sát nhiều lần, bị khởi động đàn hạch từ khi vừa thắng cử, bị hệ thống truyền thông công kích từng ngày suốt và vượt quá nhiệm kỳ, bị khép đủ thứ tội, bị điều tra và ra toà suốt trong thời gian ấy, tốn cả tỷ bạc công quỹ mà không kết án ông được tội gì...

– *Ngày xưa*: Satan xúi giục con người chống lại Thiên Chúa, bất tuân, muốn bằng và thay thế Thiên Chúa.

Hôm nay: Quyền lực ngấm dưng các lý thuyết Critical Race Theory (Chủng tộc phê phán), DEI (Đa dạng, San bằng, Hoà nhập), và Chủ nghĩa Xã hội/Cộng sản trá hình làm lực lượng thay đổi trật tự và thống trị thế giới.

Để đạt mục đích, giới quyền lực ngấm tìm cách phá đổ chế độ dân chủ cộng hoà đứng đầu là Nước Mỹ, làm lung lay đoạn khối Ki-tô giáo toàn cầu, hạ bệ Thiên Chúa, phá bỏ nền luân lý bảo vệ giới tính, gia đình, và tổ quốc.

Nền giáo dục là căn bản xây dựng đất nước thì bị khối giáo chức thiên tả chiếm đoạt. Hầu hết các đại học Mỹ bị chiếm đoạt và mua chuộc. Nền giáo dục phổ thông bị công đoàn giáo chức lèo lái. Xin dùng những con số của tiểu bang Massachusetts làm thí dụ:

– Tín hữu Ki-tô giáo toàn tiểu bang từ nhiều chục năm qua giao động từ 58% đến 52% dân số trong đó 29% là Công Giáo. Hằng năm cuộc bỏ phiếu nào khối Ki-tô giáo cũng vận động tranh đấu để chính phủ tiểu bang sang nhượng phần chi phí giáo dục cho các cha mẹ có con cái đi học trường tư thục. Xét ra, hiển nhiên đây là một sự công bằng vì cha mẹ nào đi làm cũng đều phải đóng thuế, nhưng chưa bao giờ họ được hưởng phần chi phí giáo dục họ phải đóng thuế hằng năm.

– Chi phí giáo dục phổ thông của MA gồm có 38.4% thuế tiểu bang + 51.8% thuế khu vực mà phần chính là thuế nhà đất. Phần còn lại 9.7% do Liên bang cung cấp. Niên khoá 2021–2022, trường công lập tiểu bang MA được cung cấp \$22 tỷ USD. Tính ra chi phí cho mỗi học sinh trường công là \$23,900.00.

– Với chi phí do tiền thuế nhiều như vậy mà các học sinh tư thục không được chia sẻ một đồng nào suốt nhiều chục năm nay. Lý do có thể là vì tiếng nói của con số học sinh tư thục toàn tiểu bang chỉ chiếm khoảng 7%–12% (Đa số là trường tư thục Công Giáo.)

Trong khi đó, nếu nhìn vào các nhu cầu giáo dục khác ở trường công như các chương trình sinh hoạt phụ thêm sau giờ học, giữ trẻ, một số ngành giáo dục chuyên biệt hay đặc biệt không hẳn là thiết yếu nhưng rất tốn kém ở trường công lại được hưởng một cách đương nhiên không cần tranh đấu thì hiển nhiên các gia đình có con cái học sinh tư thục bị thiệt thòi một cách bất công quá lớn. Trong khi đó, trường tư thục từ quá khứ đến hiện tại đều đóng góp rất nhiều cho xã hội.

Lý do mạnh hơn là quyền lực của công đoàn giáo chức thiên tả. Không một giáo chức trường công nào của tiểu bang không phải đóng tiền mỗi check lương cho công đoàn. Họ có đủ nguồn lực tổ chức biểu tình, tuyên truyền ngăn chặn bỏ phiếu đòi vouchers cho giáo dục tư thục hết năm này tới năm khác. Cuối cùng nền giáo dục công lập nằm trong tay nhóm lãnh đạo thiên tả này. Mọi chính sách thiên tả của quyền lực ngầm đều được đưa vào nhà trường dễ dàng: thuốc và dụng cụ ngừa thai, nhà vệ sinh chung, giải phẫu giới tính được khuyến khích, giáo dục giới tính không cần thông báo cho cha mẹ...

Giáo lý Ki-tô giáo đã chỉ ra rằng, con người bị cám dỗ chống lại Thiên Chúa bởi “ba thù” là Satan, thế gian, và sự yếu đuối của chính con người. Trong ba cửa ngõ ấy, chính bản thân con người là lỗ hổng lớn nhất của chính họ. Nhìn rộng hơn, chính kẻ thù bên trong con người, bên trong cơ cấu, nội tại tổ chức gây nên sụp đổ hơn chính hai yếu tố ngoại tại kia. Nước Mỹ không có kẻ thù nào phá nổi trừ ra chính những kẻ phản quốc trong chính phủ. Một tổng thống tuyên bố đầu hàng có sức đánh đổ đất nước hơn cả triệu quân yêu nước và tinh nhuệ sẵn sàng chiến đấu bảo vệ đất nước. Giáo hội chỉ rạn nứt bởi chính giới giáo sĩ và tín hữu phản bội đức tin.

Trở lại với “tiếng kêu trong sa mạc” của Ngôn sứ Gioan Tẩy giả hãy dọn đường đón Chúa. Khi ông giới thiệu Con Thiên Chúa – đáng ông nhận mình không đáng cỡi dây dép cho Ngài thì là lúc Chúa Giê-su bắt đầu cuộc rao giảng. Xảy ra là nhóm tư tế, luật sĩ, và biệt phái – nhóm tinh hoa của dân Do Thái – nhìn việc Chúa làm và nghe lời Chúa giảng thì chất vấn ngài rằng: “*Ông lấy quyền gì để nói và làm những điều ấy?*” (Mt 21:27, Mc 11:33, Lc 20:8)

Với cảm nhận của con người trong nền văn hoá hiện đại, chúng ta có thể ngạc nhiên về sự chất vấn này. Những lời Chúa dạy là Mối Tám Phúc, tha thứ, và yêu thương; việc Chúa làm là chữa người mù được thấy, kẻ điếc được nghe, người cùi được sạch, và kẻ chết sống lại. Vậy thì sự chất vấn có nghĩa gì? Chất vấn để làm gì?

Những kẻ được Chúa dạy và chữa lành có thể được coi là những bệnh nhân tinh thần và thể chất. Thời nay có ai chất vấn một “thầy thuốc giỏi” rằng: Ông lấy quyền gì mà chữa người này khỏi ung thư dạ dày và khuyên người ta không được ăn thứ này, nên ăn thứ nọ?

Thời Cựu Ước giới cai trị dân Israel là các thượng tế và kỳ mục tự cho rằng chỉ họ mới có quyền – theo luật Moses – thuộc dòng dõi tư tế để giảng dạy và cai trị, đó là các quyền được Thiên Chúa trao cho họ. Theo họ, Chúa Giê-su không thuộc về nhóm của họ nên không có quyền ấy.

Họ không biết hoặc cố tình che giấu rằng không phải tất cả các ngôn sứ đều thuộc dòng tư tế. Và căn bản hơn, mọi người được tạo dựng mang hình ảnh của Thiên Chúa đều mang sự thiện hảo của Ngài. Con người có quyền và cần phát huy sự thiện hảo của Thiên Chúa. Thế nên thay vì trả lời câu chất vấn, Chúa hỏi lại họ:

– “Việc Gioan làm phép rửa là do Thiên Chúa hay do người ta?”

Họ không dám trả lời. Nói do Thiên Chúa thì phải chấp nhận Chúa Giê-su là đấng Thiên Sai; nói do người ta thì sợ dân chúng. Như thế chúng tỏ rằng họ đã vượt giới hạn thứ quyền mà Chúa ban cho họ để phục vụ.

Ngày nay chế độ dân chủ cộng hòa với tam quyền phân lập là một cơ cấu chính phủ văn minh nhất thời đại dù chưa hoàn hảo. Tuy nhiên thay vì bảo vệ và xây dựng, nhóm chính trị gia thiên tả lợi dụng mọi kẽ hở để nắm trọn tam quyền, biến dân chủ thành độc tài, dùng gian lận, hứa hẹn mị dân, và nhiều thứ khác để chiếm quyền và cai trị thế giới không khác chủ nghĩa cộng sản. Sau khi chiếm hành pháp họ chính trị hoá lập pháp và tư pháp để đàn áp đối thủ, nắm trọn quyền hành.

Sống trong xã hội của một thời như mọi thời không khác trời đất mênh mông bao trùm bởi núi cao, sông sâu, rừng rậm, biển gầm thét, vực sâu hun hút, thủy quái và thú dữ rình

rập, ta tự hỏi mình đang ở đâu, mang sứ mệnh gì trong trời đất này? Tôi sẽ đi về đâu, thuộc về ai?...

Tin vào Thiên Chúa, tôi phản ứng thế nào về lời kêu gọi: “Hãy dọn đường đón Chúa” của mọi thời? Tôi có đủ nhạy cảm với bất công, đàn áp, với người công chính bị săn đuổi trù dập hay không? Có biết đau xót khi Thiên Chúa là Cha tôi bị xúc phạm hay không? Tôi có bồn phận gì với nơi tôi sống, chỗ tôi gọi là quê hương, và cả trái đất này để nó được “đầy đầy sự hiểu biết Đức Chúa như nước tràn đầy đại dương.”?

Tạ ơn Thiên Chúa ban cho tôi niềm Tin, tin Ngài là Cha. Tôi là đứa con từ nguyên tổ Adong Eva đã xa rời Thiên Chúa của mình, nay được Ngôi Hai Con Thiên Chúa xuống trần gian làm người ở với chúng tôi, mang chúng tôi trên con đường dẫn về Nhà Cha. Không phải phần lớn nhân loại đã nhận ra Thiên Chúa là Cha, và Giê-su là anh của mình. Sứ mệnh của những ai đã tìm được Cha mình là mang trong mình lời mời gọi của Cha loan báo sự Giáng Sinh của Ngôi Hai Con Thiên Chúa như Ngôn Sứ Gioan Tẩy Giả đã loan báo:

– “*Hãy dọn đường của Chúa.
Mọi thung lũng phải lấp cho đầy,
mọi núi đồi phải bạt xuống;
khúc quanh co phải uốn cho ngay,
đường lồi lõm phải san cho phẳng:
Và mọi người sẽ nhìn thấy Ôn Cứu Độ của Thiên Chúa*”.

December 22, 2025
Nguyễn Văn Thông



*Nguồn: Internet eMail by **nguyễn văn thông** chuyển*

*Đăng ngày thứ Hai, December 22, 2025
tkd, Khoá 10A—72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*